

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der i den foreliggende sag tale om en »ne bis in idem«-situation i henhold til artikel 50 i den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret om grundlæggende rettigheder«) og artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen, når der er tale om de samme handlinger i henhold til den rækkevidde, som europæisk retspraksis tillægger dette begreb, eller skal den forelæggende ret derimod foretage denne vurdering i overensstemmelse med de principper, der er udtrykt i denne afgørelse, når der er tale om en enkelt fortsat forbrydelse, herunder behovet for at omarbejde sanktionerne og fastsætte en begrænsning af straffen i overensstemmelse med proportionalitetskriterierne?
- 2) Såfremt det antages, at der ikke er tale om en »ne bis in idem«-situation, fordi der ikke er fuld identitet mellem de strafbare handlinger i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i denne afgørelse:
 - A. Er begrænsningerne af virkningerne af domme fra andre EU-medlemsstater som udtrykkeligt fastsat i artikel 14, stk. 2, i Ley Orgánica 7/2014 de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea (organisk lov nr. 7/2014 af 12.11.2014 om udveksling af oplysninger vedrørende straffeattester og om behandling af strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, herefter »organisk lov nr. 7/2014«), der gennemfører europæisk lovgivning — når man tager omstændighederne i den foreliggende sag i betragtning — forenelige med Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA ⁽¹⁾ af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag samt med artikel 45 og artikel 49, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder og princippet om gensidig anerkendelse af domme inden for EU?
 - B. Er manglen på en procedure eller mekanisme i spansk ret, der giver mulighed for anerkendelse af udenlandske europæiske domme, omarbejdning og tilpasning eller begrænsning af sanktioner på en måde, der sikrer deres proportionalitet, når en udenlandsk dom skal fuldbyrdes i Spanien, og dommen vedrører handlinger, der er indbyrdes sammenhængende eller har en forbindelse til andre lovovertrædelser, i forhold til hvilke der også er afsagt dom i Spanien, i strid med artikel 45 og artikel 49, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 4, stk. 6, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽²⁾ af 13. juni 2002 og artikel 8, stk. 1 og 2, i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA ⁽³⁾ af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union og generelt med princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser inden for EU's område?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24.7.2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag (EUT 2008, L 220, s. 32).

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT 2002, L 190, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT 2008, L 327, s. 27)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 8. marts 2022 — JA mod Wurth Automotive GmbH

(Sag C-177/22)

(2022/C 213/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellat: JA

Sagsøgt og appellindstævnt: Wurth Automotive GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det ved bedømmelsen af sagsøgerens egenskab af forbruger som omhandlet i artikel 17 og 18 i forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ relevant,
 - a) om sagsøgeren kun udøvede den af hende i sagen oplyste beskæftigelse som grafisk designer og webdesigner som lønnet beskæftigelse eller i det mindste delvis også i forbindelse med en selvstændig virksomhed på tidspunktet for indgåelsen af købekontrakten og umiddelbart derefter, og
 - b) til hvilket formål sagsøgeren anskaffede bilen, altså kun til at dække hendes eget behov til privat brug eller også i forbindelse med en nuværende eller fremtidig erhvervs­mæssig aktivitet eller målsætning?
- 2) Kan sagsøgeren ikke længere påberåbe sig egenskab af forbruger, når hun videresolgte bilen i august 2019, og er det relevant, om der er opnået en fortjeneste i denne forbindelse?
- 3) Har sagsøgeren ikke egenskab af forbruger allerede af den grund, at hun underskrev en af sagsøgte forud formuleret købekontrakt, som fortrykt indeholdt køberens betegnelse som »firma«, og hvor der under overskriften »Særlige aftaler«, som var skrevet med en mindre skrifttype, var tale om »erhvervskøb/ingen tilbagetagelse, ingen garanti/udlevering sker først, når betalingen er modtaget«, uden at protestere mod dette og henvise til sin egenskab af forbruger?
- 4) Skal sagsøgeren tilregnes adfærden hos sin samlever, der som automobilforhandler formidlede købet, når denne adfærd gav sagsøgte grund til at tro, at sagsøgeren var erhvervsdrivende?
- 5) Skal det ved bedømmelsen af egenskaben af forbruger lægges sagsøgeren til last, hvis retten i første instans ikke kunne konstatere, af hvilken grund den skriftlige købekontrakt afviger fra det forudgående tilbud, som var fremsat af sagsøgerens samlever, med hensyn til betegnelsen af køberen, og hvad der blev drøftet i denne forbindelse under de telefoniske kontakter mellem sagsøgerens samlever og en sælger hos sagsøgte?
6. Er det relevant for sagsøgerens egenskab af forbruger, hvis sagsøgerens samlever nogle uger efter overtagelsen af bilen telefonisk spurgte sagsøgte, om der var mulighed for at specificere moms­en?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 10. marts 2022 —
Saint-Louis Sucre mod Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation og SICA des
betteraviers d'Etrepagny**

(Sag C-183/22)

(2022/C 213/41)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Saint-Louis Sucre

Sagsøgte: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation og SICA des betteraviers d'Etrepagny